

Milí bratři, milé sestry, milé děti, dnes slavíme Neděli vzkříšení – den, ve kterém si připomínáme zmrtvýchvstání našeho ukřižovaného Pána Ježíše Krista. Den, kdy jeho mocnou přítomnost také prožíváme. Zdravím vás do vašich domovů apoštolským pozdravem:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen.

Introit: Žalm 118:

Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! ² Ať vyzná Izrael: Jeho milosrdenství je věčné! ³ Ať vyzná Áronův dům: Jeho milosrdenství je věčné! ⁴ Ať vyznají ti, kteří se bojí Hospodina: Jeho milosrdenství je věčné! ⁵ V soužení jsem volal Hospodina, Hospodin mi odpověděl, daroval mi volnost. ⁶ Hospodin je při mně, nebojím se. Co by mi mohl udělat člověk? Amen.

Píseň (1): Žalm 118

Modlitba:

Pane Ježíši,

dnes slavíme velký den – Tvé vzkříšení. Mnohokrát jsme je slavili společně v kostele. Dnes je to ale trochu podobné jako před těmi dvěma tisíci lety. Tví učedníci, Tvůj lid, byli rozptýleni a schováni ve svých domech. Žili ve strachu a bezradnosti, co přinesou další dny, týdny, měsíce... I my jsme dnes rozptýleni a schováni v našich domovech. I my prožíváme – ne snad opravdový strach – ale jakýsi neklid a otazníky nad tím, co přinesou další týdny, měsíce. A tenkrát v Jeruzalémě jsi svůj lid z těch obav vysvobodil – ukázal jsi jim, že žiješ. Tvé vzkříšení naprosto změnilo jejich srdce, vrátilo jim víru, vlastně ji pozvedlo na úplně jinou úroveň a proměnilo je. A tak prosíme, vstup i dnes do našich srdcí, proměňuj je a pozvedej k sobě. Jedno z Tvých pojmenování je Král králů. A tak prosíme, buď Králem našich životů. Amen.

Vyznání vin a víry:

Pokořme se před svatým Bohem a v tichosti srdcí mysleme na svá provinění vůči němu i našim bližním: *Před tebou, Bože, vyznáváme svůj hřích.*

Svá vyznání potvrďte, milí bratři a sestry, hlasitým: Vyznáváme.

Sbor: Vyznáváme.

A přece před tebe, Bože, předstupujeme s nadějí na odpuštění, které nám nabízíš skrze svého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ.

Pokud věříte v moc jeho smrti a vzkříšení, potvrďte to slovem: Věříme.

Sbor: Věříme.

Milosrdný Bože, ty jsi nám v Kristu odpustil. Proto i my v tuto chvíli před tvou tváří odkládáme všechn hněv i výčitky proti těm, kteří nám ublížili. Odpouštíme těm, kteří se proti nám provinili. Vyznejte to hlasitě pro lásku Kristovu slovem: Odpouštíme.

Sbor: Odpouštíme.

A na důkaz vzájemného odpuštění podejte svým bratrům a sestrám pravici se slovy: **Pokoj tobě.** Nebo sami v krátké modlitbě přejte pokoj Boží svým blízkým.

Slovo milosti:

³¹ Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? ³² On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? ³³ Kdo vznesе žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! ³⁴ Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! (Ř 8:31-34)

Píseň (2): 152 – Věříme srdečně v jediného Boha

1. čtení: 1. Korintským 15:1-11

Píseň (3): Klára Pešková – Tobě se vzdám

Hlavní (2.) čtení: Lukáš 24:36-49

Kázání:

Milí bratři, milé sestry,

Ježíš Kristus byl vzkříšen! Ježíš Kristus je živý! To je radostná zvěst dnešní neděle. To je radostná zvěst pro každý den, který na tomto světě strávíme. Sice jsme neprožili to úplně první setkání se vzkříšeným Pánem jako jeho první učedníci, ale radujeme se také!

Poslední dny Ježíšových učedníků nebyly zrovna veselé a pokojné. Dvě slova na písmeno „s“ zřejmě nejlépe vystihují jejich dosavadní rozpoložení: Strach a smutek. Ovšem to my také známe, že? I nás čas od času opanuje strach z toho, co si myslíme, že nás ještě čeká. A jindy nás chytí do svých pařátů smutek z toho, čím si právě procházíme.

A proto si myslím, že v těchto dnech, kdy na nás ze všech stran doléhají znepokojující zprávy o nemoci, beznaději a smrti, potřebujeme slyšet: *Pán Ježíš Kristus, který zemřel na kříži kvůli vašim hříchům, v hrobě nezůstal. On vstal z mrtvých. On žije. V něm je naděje pro nás, v něm je naděje pro všechny, kteří v něj uvěří a spolehnou se na něj. V něm je naděje pro život, který je silnější než smrt. Naděje pro život věčný.*

D) JEŽÍŠŮV DUCHOVNÍ ODKAZ JE STÁLE ŽIVÝ... STAČÍ NÁM TO?

Takže ještě jednou: *Ježíš Kristus žije!* Ale jak této větě vlastně rozumíme? A jak jí rozumí druzí lidé? Rozumí tomuto vyznání všichni lidé stejně? Shodneme se mezi sebou na významu této důležité výpovědi víry?

Bratři a sestry, mám obavy, že neshodneme. Mnozí lidé by tuto větu klidně podepsali. Ale rozumí jí jinak. Ježíš Kristus podle nich žije... Ale to znamená, že jeho odkaz je živý. Že žije v našich myšlenkách, že další a další generace navazují na jeho dílo.

I my někdy říkáme, že v našich srdcích dědeček či babička pořád žijí dál. Jsou sice už dávno mrtví, ale my se snažíme v srdci uchovávat jejich památku, navazovat na to dobré, co oni za života učinili, vzpomínat na ně v den jejich narozenin a úmrtí. Říkáte si, že to není možné, takto přemýšlet o Pánu Ježíši Kristu? Ale je! Mnoho lidí tak o něm přemýšlí, píše a mluví. Říkají: *Ježíš Kristus miloval lidi kolem sebe. A my na jeho lásku k lidem navazujeme. Také máme rádi druhé lidi. Ježíš se za svého života spoléhal na Boha. A my si z něj bereme příklad. Jeho životní příklad, jeho činy i myšlenky jsou stále živé. Ale že by tělesně vstal z mrtvých? Že by vyšel z hrobu a pak se setkal se svými učedníky? Že by poté vystoupil na nebesa k Bohu? To ne. To jsou mýty: Zajímavé, možná i poučné a podnětné příběhy, které se však nikdy nestaly.*

Stalo se to před lety v Americe... V jednom televizním pořadu vystoupil známý teolog, který tento pohled na Ježíšovo vzkříšení zastával. Začal větou: *Já věřím ve vzkříšení Ježíše.* Znělo to pravověrně. A lidé s tím mohli být spokojeni. Ale jeden host, který jeho názory znal, mu položil jednoduchou otázku: *A co Karel Marx? Byl podle vás i Karel Marx vzkříšen?* Dotázaný teolog byl zatlačen do kouta... Ale odpověděl tak, jak tomu v tu chvíli opravdu věřil. Řekl: *Ano.* Tedy, jak Ježíšovo učení, tak i učení Marxovo je stále živé. Tomu ten vzdělaný muž věřil. Tělesné vzkříšení Pána Ježíše Krista – to se však podle něj ve skutečnosti nikdy nestalo.

II) NESTAČÍ! JEŽÍŠ KRISTUS VSTAL Z MRTVÝCH SKUTEČNĚ, TĚLESNĚ!

Písmo nás naproti tomu učí zcela jasně, že Pán Ježíš byl tělesně vzkříšen. Dnes jsme to slyšeli z evangelia podle Lukáše. Jistě, Pán Ježíš měl už oslavené, božské tělo, které nepodléhá pomíjivosti. Ale přitom to stále bylo tělo, ve kterém se potkával se svými učedníky před svým ukřižováním. Co se toho božského, nepomíjivého těla plného Hospodinovy slávy týče, Lukáš nám o něm vypráví jen nepřímo:

- ³⁶ *Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám."*

Kristus byl najednou uprostřed nich. Nikdo ho neviděl přicházet. Nepřišel dveřmi. Stejně jako ve vesnici Emauzy se najednou těm dvěma učedníkům ztratil z očí při lámání chleba. (L 24:31) To ale vedlo Ježíšovy učedníky k dojmu, že vidí ducha.

- ³⁷ *Zděsili se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha.*

Proto evangelista Lukáš klade daleko větší důraz na to, že je to stejný Ježíš, kterého učedníci důvěrně za ty roky znali. Vždyť on není žádný duch, žádný bubák, žádný strašák, žádné „něco“ podobné Bílé paní či Bezhlavému rytíři. Ježíš jim říká:

- *"Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? ³⁹ Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně."*⁴⁰ *To řekl a ukázal jim ruce a nohy.*

Tedy nejdřív: *Pořádně se podívejte a začněte přemýšlet! Podívejte se, dotkněte se mě. Ducha byste si tak prohlížet nemohli. A už vůbec byste si na něj nemohli sáhnout!* Jestli této možnosti učedníci využili, o tom už Lukáš nemluví. Podobně ani apoštol Tomáš, jehož příběh vypráví zase evangelista Jan, nevyužije výzvy svého Pána, aby se dotkl jeho ran.

- ²⁷ *Potom řekl Tomášovi: "Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!"*²⁸ *Tomáš mu odpověděl: "Můj Pán a můj Bůh."* (J 20:27-28)

Tomáš hned vyznává svou víru v Krista, místo aby mu vkládal své ruce do ran. Tomáš je totiž vyznavač, žádný nestranný vědátor. A o učednících dnes také neslyšíme, že by této Kristovy nabídky nějak hojně využívali. Místo aby začali s lupou prověřovat Ježíšovy rány na rukou, začali se radovat. Už nebyli zděšení. Byli radostní. Strach, který je dva dny provázel, hrůza z toho, že vidí ducha – to všechno zmizelo. Radost zahнала jejich strach. Ale Lukáš tu jejich radost popisuje zvláštní způsobem. Poslechněme si to ještě jednou:

- ⁴¹ *Když tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: "Máte tu něco k jídlu?"*

Radost a údiv... To je nakonec lidsky pochopitelné, ne? Ježíš, kterého zdálky viděli umírat na kříži, nyní skutečně žije! To snad není možné! Nevěřící lidé někdy opravdu myslí, že si zdrcení učedníci vymysleli ožiti jejich mrtvého Mistra. Ale na tomto příběhu je patrné, že se tu nedělo něco, co naprosto přesahovalo jejich fantazii. Vždyť sám Ježíš musel své učedníky složitě přesvědčovat, že skutečně žije, že je živý a skutečný! Stalo se to, co učedníkům vůbec nepřišlo na mysl! Možná by se za nějaký čas z té hrůzy otřepali a začali by vyprávět lidem, že Ježíš byl hodný člověk a smrt na kříži si rozhodně nezasloužil... Ale že skutečně vstal z mrtvých? Proto jim Ježíš dává další důkaz svého tělesného vzkříšení: Jí před nimi.

- ⁴² *Podali mu kus pečené ryby.*⁴³ *Vzal si a pojedl před nimi.*

Teď už zřejmě pochopili, že je to skutečně on. Stejně jako to pochopili ti dva učedníci v Emauzích, kteří s ním seděli u stolu a on jim dával chléb. (v. 30-31.37) Nyní už tedy nazrál čas, aby k nim promluvil.

- ⁴⁴ *Řekl jim: "To jsem měl na mysli, když jsem byl ještě s vámi a říkal vám, že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v zákoně Mojžíšově, v Prorocích a Žalmech."*⁴⁵ *Tedy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu.*⁴⁶ *Řekl jim: "Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých."*

III) CO VŠECHNO JSME ZÍSKALI KRISTOVÝM VZKŘÍŠENÍM?

Bratři a sestry, na Velký pátek jsme se zabývali myšlenkou z Písma, že Ježíš musel trpět. Že musel zemřít na kříži. Že to byl Boží plán, že to bylo Boží přání, aby Mesiáš trpěl. Že se to muselo stát. (viz 1Pt 1:19-20!) A dnes bych chtěl zdůraznit, že platí i to „B“: Vzkříšený Ježíš totiž říká, že musel i vstát z mrtvých. Že musel být vzkříšen.

Ale možná si pomyslíte: *Proč? Proč vlastně musel vstát z mrtvých? Vždyť tak velký důraz klademe na Kristovu smrt na kříži! Nestačila tedy jeho oběť? Copak nestačí, že za nás položil svůj svatý život?* Bratři a sestry, nestačí! To naprosto nestačí! Naše křesťanská naděje stojí a padá právě s Kristovým vzkříšením.

Začnu výrokiem apoštola Petra, který nás povzbuzuje:

- *Pán, Kristus, budiž svatý ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte.* (1Pt 3:15)

Abychom tedy druhým lidem mohli vydávat dobré svědectví o naší víře v živého Krista, měli bychom hlouběji promyslet, co všechno na Kristově vzkříšení stojí. A co všechno s Kristovým vzkříšením naopak padá.

1) Pravdomluvný a mocný Bůh

Bůh na Ježíšově vzkříšení prokázal, že je pravdivý. Že není lhář. Vždyť na mnoha místech Písma, které trpělivě dávkoval svému lidu, Bůh předpovídá nejen smrt, ale i vzkříšení Mesiáše. Uvedme jen jeden příklad:

- ⁹ *Proto se mé srdce raduje a moje sláva jásá, v bezpečí přebývá i mé tělo, ¹⁰ neboť v moci podsvětí mě neponecháš, nedopustíš, aby se tvůj věrný octl v jámě. ¹¹ Stezku života mi dáváš poznat; vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonale blaho.* (Ž 16:9-11)

Tento žalm používá první církve ve svém kázání jako dávnou Boží předpověď Ježíšova vzkříšení. Apoštol Petr ve svém prvním kázání zmiňuje tento Davidův žalm. Říká, že David

- ³¹ *viděl do budoucnosti a mluvil tedy o vzkříšení Kristově, když řekl, že nezůstane v říši smrti a jeho tělo se nerozpadne v prach. ³² Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit. ³³ Byl vyvýšen na pravici Boží a přijal Ducha svatého, kterého Otec slíbil; nyní jej seslal na nás, jak to vidíte a slyšíte.* (Sk 2:31-33)

Stejně tak ale i Pán Ježíš svým vzkříšením potvrzuje, že nikdy nebyl falešný prorok, nýbrž Boží prorok, z jehož úst vychází jen pravda. On sám přece o svém vzkříšení dopředu mluvil.

- ¹⁷ *Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, abych jej opět přijal. ¹⁸ Nikdo mi ho nebere, ale já jej dávám sám od sebe. Mám moc svůj život dát a mám moc jej opět přijmout. Takový příkaz jsem přijal od svého Otce.* (J 10:17-18)

To je pro nás velmi důležité. Vždyť my bychom nemohli sloužit Bohu, který by svému lidu lhal. Stejně tak bychom nemohli uctívat Boha, který by nakonec nebyl schopen splnit to, co slíbil. My věříme a sloužíme Bohu, který je pravdomluvný a zároveň také všemocný.

2) Dokonalá záchrana

Až s Kristovým vzkříšením Bůh dokonal naši záchranu, naši spásu. Až díky zmrtvýchvstání Ježíše Krista nám Bůh dokonale odpustil naše hříchy, přijal nás za své děti a otevřel nám brány svého království. Kdyby Kristus nevstal z hrobu, kdyby zůstal ve spárech smrti, pak by nám jeho kříž nijak neprospěl. To říká Písmo jasně.

Nejprve apoštol Pavel varuje:

- ¹⁷ *Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, ¹⁸ a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. ¹⁹ Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí!* (1K 15:13-19)

V listu Římanům pak dává obrovský důraz na Ježíšovo vzkříšení:

- ¹⁰ *Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život.* (Ř 5:10)

Slyšíte to? Ježíšova smrt nás zachránila – ale jen tehdy, pokud Kristus nyní žije! Pokud totiž nežije, pokud zůstal v moci té zlé kmotřičky, pak ani nikdy k Otci nevystoupil, nepřipravil nám pokojíčky v Božím království. (J 14:1-3) A my jednou zemřeme. A napořád zůstaneme ve spárech smrti, což si jako hříšníci plně zasloužíme. Proto Pavel prohlašuje:

- ⁹ *Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. (Ř 10:9)*

A my tedy vyznáváme, že Ježíš je *prvorozený z mrtvých*. (Ko 1:18) On skutečně vstal, on skutečně žije. A proto i my jednou vstaneme k nepomíjícímu životu. I my s ním jednou budeme žít věčně.

3) Je s námi, přimlouvá se za nás

A že by snad Kristovo vzkříšení mělo svůj dalekosáhlý vliv jen na naše spasení? Na to, zda jednou vstoupíme či nevstoupíme do Božího království? Nikoli! Pavel to vidí takto: Kristus vstal z mrtvých. Nyní žije ve slávě u svého Otce. Ale nadále se o nás zajímá. Žije s námi. Podporuje nás. Posiluje nás. Modlí se za nás. Pozvedá nás, když padáme. A staví se za nás, když my už žádnou oporu nikde a u nikoho nenacházíme. Proto apoštol píše:

- ³⁴ *Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! (Ř 8:34)*

Řekněte sami, bratři a sestry, k čemu by nám slabým a k hříchu náchylným lidem byl mrtvý Kristus? K čemu by nám byla jeho výzva *milovat Boha a bližní*, když toho bez jeho božské pomoci nejsme schopní? K čemu by nám byl dobrý jeho důraz na lásku k Bohu a k lidem, kdyby náš život tak jako tak měl skončit v hrobě – stejně jako život toho, který nám kdysi dávno šel příkladem? Copak by nebylo mnohem lepší užít si plnými doušky toho krátkého života, vykašlat se na druhé lidi a na víru v Boha?

Ale Kristus byl vzkříšen třetího dne po svém ukřižování. Žije s námi a mocně nás vede všemi těmi obtížnými cestičkami života do království věčného světla. Tomu věříme. Z toho čerpáme naději a posilu. Jemu věříme. Z něho čerpáme naději a posilu. A moc si přejeme, aby i z nás si učinil své svědky, kteří budou druhým lidem zvěstovat Ježíše Krista, který za nás položil svůj život – ale nyní žije. Vždyť to po nás Vzkříšený Pán žádá a k tomu nás jistě i zmocní:

- ⁴⁷ *v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem.* ⁴⁸ *Vy jste toho svědky.* ⁴⁹ *Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti."*

Modlitba:

Pane Ježíši Kriste, věříme v moc tvé smrti, ale stejně tak v moc tvého života. Jsi s námi, jako božský Pastýř nás vedeš cestami našeho života rovnou k sobě. Tam, kde jsi nyní i ty. A my tě prosíme, abychom o tobě - živém Pánu - nesli do světa dobré a pravdivé svědectví. Podpoř nás v tom. Zmocni nás k tomu svým svatým Duchem. Vždyť lidé kolem nás tě tak potřebují poznat! Amen.

Píseň (4): Kancionál 428,1-5

Ohlášky:

Opět posíláme srdečné pozdravy do vašich domovů, bratři a sestry! Už se nemůžeme dočkat, až se s vámi setkáme při bohoslužbách v kostele.

Vyřizujeme vám také pozdravy od **br. f. Josefa Hurty**, který i na vás v těchto dnech myslí, vzpomíná a často, dle jeho vlastních slov, si v těchto dnech zpívá písně z Kancionálu.

Nadále vkládáme krátká duchovní zamyšlení na náš sborový **youtube kanál: ČCE Javorník nad Veličkou**. Odkaz naleznete např. na našich **sborových webových stránkách**.

(<https://cce-javornik.estranky.cz/>)

Sledujte je, a pokud se vám některá líbí, sdílejte je s dalšími lidmi.

Br. farář Kulík může i v této době vykonávat individuální návštěvy a pastorační péči, případně i vysluhovat v rodinách večeři Páně. Pokud máte zájem o jeho návštěvu či třeba jen o telefonický rozhovor, neváhejte kontaktovat br. faráře Petra Kulíka. (mobil: 604 708 768; e-mail: petr.kulik@gmail.com)

Dnešní sbírka (12.4.) je celocírkevní: **Hlavní dar lásky**. Výtěžek sbírky by měl být věnován FS ČCE v Hranicích, který opravuje svůj starý kostel a přistavuje k němu nový sborový dům. Přispět můžete bezhotovostně na sborový účet: **1444717349/0800**, variabilní symbol: **1204**.

Přímluvné modlitby a Modlitba Páně

Pane Ježíši Kriste,

smrt tě nemohla udržet ve své moci. Naopak: Ty jsi vítěz nad smrtí. A proto tě prosíme za všechny, kteří jsou slabí, nemocní, bojují s problémy těla či duše. Prosíme tě za všechny, kteří už před sebou nemají moc času na této zemi. Buď s nimi, přicházej k nim, pomáhej jim, staň se jejich záchranou nejen v tomto životě, ale především pro život věčný.

Ty jsi, Pane Ježíši, také vítězem nad lidským hříchem. Proto tě prosíme za všechny lidi, kteří ještě do hloubky nepoznali svůj hřích a své dluhy vůči Bohu a lidem. Přiveď je k pokání a k touze po odpuštění. Prosíme také za všechny, kteří tě znají, věří v tebe – a přitom stále zápasí se svými slabostmi a nedostatky.

Ty jsi vítězem nad d'áblem, který podle Písma má ve své moci ještě mnoho lidí. Vytrhni je z jeho rukou, přivlastni si je, zahrň je svou láskou a milostí. Tam, kde panuje nenávist a sobectví, daruj lásku. Tam, kde se rozmáhá strach, daruj pokoj. Tam, kde se rozpíná beznaděj, daruj naději.

Prosíme za všechny, kteří vládou tomuto světu. Dej, aby poznali, že ty zase vládneš jim. A dej jim moudrost k vládnutí.

A prosíme tě za tvou církev – učiň z ní společenství radostných svědků, kteří druhým lidem rádi a ochotně dosvědčují tvou lásku k nám. Dej, aby se tvá církev zase brzy mohla shromažďovat před tvou tvář.

A společně voláme k tvému Otci modlitbou, kterou jsi nás ty sám naučil: **Otče náš...**

Poslání: ¹⁵ Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. ¹⁶ Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespolehejte na svou vlastní chytrost. ¹⁷ Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. ¹⁸ Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. (Ř 12:15-18)

Požehnání: Ať vám žehná Trojjediný Bůh. Ať vám žehná Bůh Otec, který svou mocí vzkřísil svého Syna z mrtvých. Ať vám žehná Bůh Syn, který třetího dne vstal z hrobu, vstoupil na nebesa a převzal všechnu moc nad celým stvořením. Ať vám žehná Bůh Duch svatý, ať mocně potvrzuje vaši víru a nenechá vás padnout. Amen.

Píseň (5): 346